

Nyrestaurert på

Hægebostad prestebolig ligger nord i Lyngdal og øst for Kvinesdal. På en stille julidag tok jeg turen for å bli kjent med stedet og ikke minst presteboligen som Opplysningsvesenets fond rehabiliterte i 2016.

Hægebostad prestegård ligger nært til Snartemo jernbanestasjon.

Det var helt bortkastet energi å være usikker på veien og hvor boligen lå. For når gården het *Helgabolstadir* i middelalderen, som betyr *hellig – bolig* og lå rett overfor bygdas kirke, kan man være rimelig sikker på at stedets gamle prestebolig fra 1877 ligger ved kirken. Sogneprest Bernt Sandrib møter meg med et fast håndtrykk. Sørlendingen kom fra prestestilling i Finnmark til den lille bygda Hægebostad med kone og

Sigrun Berdal

Kulturhistoriker. Arbeider med informasjon, arkiv og historiske kilder i Opplysningsvesenets fond.

sigrunn.berdal@gmail.com

barn i 2000. Nå er to av tre barn blitt studenter og hjemme på ferie. Mor er på jobb.

En stor rehabilitering

Opplysningsvesenets fond har rehabilitert huset fra ytterst til innerst. – Det er gjort et omfattende arbeid og et kostbart grep for å få modernisert og hevet standarden, husker jeg at Jan Knudsen sa før jeg dro oppover dalen. Som prestegårdsinspektør og ansvarlig for Ovfs 13 presteboliger i Vest-Agder, kjenner han dem alle.

I inngangen møter det meg nydelig, malte tømmervegger, panelbord og gode gulv. Bernt Rune Sandrib viser vei fra inngangen og inn til stuen. Gamle ærverdige embetshus i

sveitserstil hadde gjerne tre stuer på rekke og rad. Bygningen har fått stabil varme etter at det ble lagt inn varmepumpeanlegg basert på energi-brønner, forteller presten. – Etter at gulvet ble åpnet helt til bunns, ble det lagt tidsriktige gulvbord over hele første etasje. To bad er blitt fullstendig nye, og sist, men ikke minst er kjøkkenet blitt utvidet. Det var så lite at vi måtte nøye oss med å trekke ut en fjøl som bord, fortsetter han. Fra Ovfs arkiv kommer det fram at kjøkkenet var klemt mellom et spiskammers på den ene siden og soverommet til en tidligere prestefrue, på den andre siden. Siden hun var plaget av leddgikt, kunne hun ikke sove i andre etasje. Der det var loftskaldt.

hellig grunn

Trives

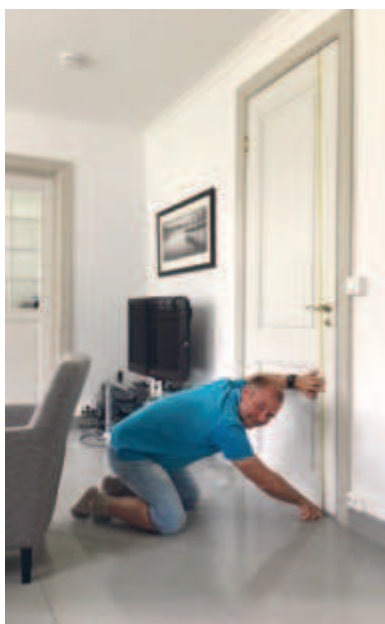
Håndverkere fjernet den gamle veggene som delte rommet i to, og i fjor i juni stod et lyst kjøkken klar for all matlaging. Presten forteller at det var mye plater og tapet i huset, i stuene, på prestekontor og i gangen. Helhetsinntrykket var slitent. I gangen og i kjøkkenet sa man farvel til det og lot de grove, tynne tømmerveggene kom fram i dagen. Deretter ble veggene overflatebehandlet. Første etasje ble malt i lyse farger og gamle dørhengsler ble satt på. – Det er Bjørndal Vedlikehold AS som har gjort jobben. De har lagt sin sjel i å få det fint, sier Bernt. Han viser at det er ulike sjatteringer på lister og at en skeiv dør har fått tilpasset karmen. – Huset er blitt som nytt, sier han og smiler.

Når jeg kjører nedover den stille Lyngdalen, tenker jeg på at det under Folketellingen i 1910 også bodde en guvernante og to tjenestefjerner på Hægebostad prestegård, og en forpakterfamilie som måtte gi presten melk og ved i løp av året.

Rart å tenke på at det særegne navnet Hægebostad handler om et sentrum for hedensk og senere kristen gudsdyrkelse. Dessuten at prestegården var så sentral at den etter hvert ga navn til både bygda og kommunen. 🌀

Samling rundt kjøkkenøya. Fra venstre; Arne som studerer psykologi, Bernt Rune, Miriam og tilslutt Hanne som er medisinestudent.

Høye dører: Presteboligen har sveitserstil og både tak og dører er høye. I stuene er alle dørene på 2.40 meter.

Gang med malte tømmervegger: Under plater og tapet ble gamle laftevegger avdekket.